

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. , 29.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ в публично заседание на тридесет и първи август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стоян Г. Хаджиев

при участието на секретаря Надя Анг. Кюмурджиева
като разглежда докладваното от Стоян Г. Хаджиев Административно
наказателно дело № 20221220200305 по описа за 2022 година

Жалбоподателят И. С. М., ЕГН *****, с адрес град Г. Д., ж .к. Ю. бл.**, ет.*, ап.**, община Г. Д., област Бл. е подал жалба срещу аказателно постановление № *****от *****, издадено от Началника на РД „А. а.” Бл.. Иска се отмяната му.

Производството по делото е по реда на чл. 63 от ЗАНН.

Анализирайки събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

На: ***** г. около 11:30 часа в гр.. Д. на ул Д. срещу пазара лек таксиметров автомобил марка Д. м. С. с рег.№*****/собственост на И. С. М./, престоява на улицата обозначен с всички реквизити за лек таксиметров автомобил и открит знак Такси на тавана на автомобила, до него бил жалбоподателят. Служители на АА извършили проверка , като след извършената проверка се установило, че не притежава Разрешение за извършване на таксиметров превоз, валидно за територията на съответната община, същият водач представя Разрешение №33 - валидно до 31.12.2020г. В момента на проверката превоз не е извършван. Съставен е АУАН. Последвало е издаването на обжалваното Наказателно постановление, в което дословно е пренесено текстовото и цифрово описание на нарушението от АУАН, като на основание чл. 178в, ал. 5, пр. 1 от ЗДвП, за извършеното нарушение на жалбоподателя била наложена Глоба в размер на 500 лева.

Горната фактическа обстановка се потвърждава от показанията на свидетелите С., В. С., както и приложената административнонаказателна преписка.

Съдът намира жалбата за подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, разгледана по същество, същата е процесуално допустима и основателна по следните съображения:

АУАН и наказателното постановление са издадени от длъжностни лица, в рамките на определената им с чл. 92, ал. 3 и ал. 2 от ЗАПр. и Заповед на Министъра на ТИТС компетентност, но при извършената съвкупната преценка на всички събрани по делото доказателства, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 178в, ал. 5 ЗДвП изисква от водачите, извършващи обществен превоз на товари да притежават валидно удостоверение за психологическа годност. Редът и начинът на придобиването на удостоверение за психологическа годност е определени в Наредба № 36 от 15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания. Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредбата - водачите на автомобили за обществен превоз на пътници или товари, при извършване на дейност в това им качество, следва да представят удостоверение за психологическа годност.

В случая не е спорно, а и от доказателствата по делото се установява, че към датата на извършване на проверката жалбоподателя не е имал валидно издадено удостоверение за психологическа годност.

Независимо от изложеното съдът намира, че административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана незаконосъобразно. Разпоредбата на чл. 178в, ал. 5, пр. 3 от ЗДвП предвижда специално наказание за водач, който извършва таксиметрови, превози за собствена сметка или обществени превози на пътници или товари без валидно удостоверение за психологическа годност. Нормата съдържа както правило за поведение, така и съответна санкция за неспазването му. Граматическото и логическо тълкуване на нормата налага извода, че в настоящият случай водачът подлежи на наказание не във всички случаи на управление на такъв автомобил без УПГ, **а само ако в момента на проверката е извършвал таксиметрови, превози за собствена сметка или обществени превози на пътници или товари.** Нормите, въз основа на които се ангажира административнонаказателната отговорност на субектите не подлежат на разширително тълкуване и след като санкционната разпоредба предвижда наказание за водач, който извършва таксиметрови, превози за собствена сметка или обществени превози на пътници или товари без валидно удостоверение за психологическа годност, не би могло да се счете, че водачът подлежи на санкция във всеки случай, без обаче да извършва такъв превоз.

Разпоредбата на чл.31, ал.1, т. 1 от Наредба № 34 от 06.12.1999г. вмениява задължение на водачите на таксиметрови автомобили при управлението им да притежават валидно за съответната община удостоверение „Водач на лек таксиметров автомобил“, както и валидно удостоверение за психологическа годност. При поискване от контролните органи водачите са длъжни да ги представят, както и документите, предоставени му от търговеца, а именно: разрешението за извършване на таксиметров превоз, валидно за територията на съответната община. Изпълнителното деяние на нарушението на горното задължение включва действие, изразяващо се в „управление на таксиметров автомобил“. За да е налице това нарушение е необходимо действие по управление на автомобил. Фактическият състав на нарушението изисква актосъставителят и административно-наказващият орган да опишат както в АУАНа, така и НП кога, на коя дата е извършено това изпълнително деяние от лицето, чиято административно - наказателна отговорност се ангажира. В конкретния случай АУАН описаното действие на оспорвания от дата 10.03.2022г. е „престоява“. Касае се бездействие, което дори не е ясно дали касае лицето или автомобила. Противоречиви в тази насока са доказателствата, ангажирани едва в съдебното производство по оспорване на НП. Свидетелите нямат ясни спомени, дали М. изобщо е бил в автомобила или извън него, но нито един от тях не дава сведения за „управление“ на автомобила от негова страна. При описание на мястото на твърдяното нарушение също е налице неяснота. В началото на АУАН и НП като такова е посочена ул.“Дунав“ в гр.Гоце Делчев, а по-късно се сочи „таксиметрова стоянка“. Общоизветен и ненуждаещ се от доказване е факта, че цитираната улица „Дунав“ в гр.Гоце Делчев е с дължина повече от 2 км. Начието на таксиметрова стоянка и точното ѝ местоположение не е установено и подкрепено от надлежни доказателства от административно-наказващия орган. Липсата на описание на нарушение с

всички реквизити за място и обстоятелства, при които се твърди че е извършено, е сериозно процесуално нарушение, което опорочава издаденото наказателно постановление до степен на неговата отмяна. Дата на извършена проверка, при която е констатирано нарушение не освобождава административния орган от задължението му по чл.57, ал. 1, т.5 от ЗДвП. При тези констатации относно наличното противоречие в съдържанието на АУАН и НП и посочената правна квалификация на твърдяното деяние съдът намира, че същите не съдържат ясно описание на вмененото нарушение и ясно посочване нарушената законова норма, а това означава липса на реквизити по чл. 57, ал. 1, т. 5 пр. 1 и т. 6 ЗАНН, която ограничава сериозно правото на защита на визирания нарушител. Поради изложените съображения за допуснати нарушения на процесуалните правила, които съдът определя като съществени, следва обжалваното НП да бъде отменено само на това основание.

Предвид изхода от делото и обективизираното искане за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя следва да се присъди на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН сумата от 300 лева, представляваща заплатено от него адвокатско възнаграждение. Видно от представения по делото Договор за правна защита и съдействие и Списък за разноски /л. 21 - 22 от делото/ посоченото възнаграждение е платено в брой при подписване на договора, за което последният служи като разписка.

По гореизложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № *****от 29.04.2022г., издадено от Началника на РД „А. а.” Бл..

ОСЪЖДА РД "А. а." гр. Бл. да заплати на И. С. М., ЕГН *****. с адрес град Г. Д., ж .к. Ю. бл.**, ет.*, ап.**, община Г. Д., област Бл. , сума в размер на 300 лева, представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14 /четиринадесет/ дневен срок от уведомяването пред Благоевградски АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД.

Съдия при Районен съд – Гоце Делчев: _____